

Rättsfallssamlingen

Mål C-271/17 PPU Sławomir Andrzej Zdziasek

(begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam)

”Begäran om förhandsavgörande – Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Förfarande för överlämnande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Fakultativa skäl för att vägra verkställighet – Artikel 4a.1, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF – Arresteringsorder som utfärdats i syfte att verkställa ett fängelsestraff – Begreppet ’förhandling [som ledde till beslutet]’ – Rättsligt förfarande varigenom tidigare utdömda straff ändrats – Dom som fastställer en kumulativ påföljd – Avgörande som meddelats i den berörda personens frånvaro – Den dömde var inte personligen närvarande vid förhandlingen som ledde till den ursprungliga fällande domen, vare sig i första instans eller efter överklagande – Personen har försvarats av ett ombud vid överklagandet – Arresteringsordern innehåller inga uppgifter i detta avseende – Konsekvenser för den verkställande rättsliga myndigheten”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 augusti 2017

1. *Straffrättsligt samarbete – Rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Fakultativa skäl att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder – Arresteringsorder för verkställighet av en utevarodom – Begreppet förhandling som ledde till beslutet – Förfarande som syftar till att fastställa en kumulativ påföljd, efter ett förfarande som redan resulterat i ett beslut varigenom den berörda personens skuld slutgiltigt fastställts – Omfattas – Villkor – Den myndighet som fastställer den kumulativa påföljden har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning*

(Rådets rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, artikel 4a.1)

2. *Straffrättsligt samarbete – Rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Fakultativa skäl att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder – Arresteringsorder för verkställighet av en utevarodom – Arresteringsordern innehåller inga upplysningar som gör det möjligt att fastställa huruvida undantag från de fakultativa skälen att vägra verkställighet är för handen – Möjlighet att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder – Möjlighet att verkställa arresteringsordern – Villkor*

(Rådets rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, artikel 4a.1)

1. Begreppet ”förhandlingen [som ledde till beslutet]”, i den mening som avses i artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att det inte enbart avser den förhandling som lett till ett avgörande efter överklagande, varvid den berörda personens skuld slutgiltigt fastställts efter en omprövning av sakfrågan i målet, utan även en senare förhandling som lett till ett avgörande varigenom varaktigheten av det straff som

ursprungligen utdömts ändrats och därmed slutgiltigt fastställts, såsom den dom med fastställande av en kumulativ påföljd som är i fråga i det nationella målet, såvida den myndighet som meddelat sistnämnda avgörande har förfogat över ett visst utrymme att företa en skönsmässig bedömning.

(se punkt 96 samt punkt 1 i domslutet)

2. Rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, ska tolkas så, att för det fall att den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen eller, i förekommande fall, de förhandlingar som är relevanta för tillämpningen av artikel 4a.1 i nämnda rambeslut, i dess ändrade lydelse, och varken de uppgifter som angetts i formuläret för europeisk arresteringsorder, som bilagts rambeslutet, eller de uppgifter som inhämtats med stöd av artikel 15.2 i rambeslutet, i dess ändrade lydelse, ger tillräckliga upplysningar för att styrka att någon av de situationer som avses i artikel 4a.1 a–d i rambeslut 2002/584, i dess ändrade lydelse, är för handen, får den verkställande rättsliga myndigheten vägra att verkställa den europeiska arresteringsordern.

Nämnda rambeslut, i dess ändrade lydelse, utgör emellertid inte hinder för att nämnda myndighet beaktar samtliga särskilda omständigheter i det aktuella målet för att försäkra sig om att den berörda personens rätt till försvar har iakttagits.

(se punkterna 109 och 110 samt punkt 2 i domslutet)